

ח"כ חרות הניצי מבקר בסוד את שימרון פרס וממרחצאות טבריה שיכנעו את מלמד להציל

הממשלה

עם ה"שבועון המסויים" בי תוכנית הרדיו אנשים באמצע הדרך. סיפר לגידעון לבי ארי כי היה קורא מושבע

שה מיליון לירות, כתקציב ה- ראשון של התנועה החדשה.

בישיבת לישיבת מיפר לגת העבודה, שהתכנסה לאשר את ההסכמים שנחתמו עם פרץ ולין, טען גר יעקובי שהוא תמה על כך שדובר על צירוף

סיעת המערך בכנסת.

ביום שבו הודיע ח"כ לין שעבר מהליכוד למערך, התקשר אליו הח"כ לשעבר, שמואל פלאטו-שרון, ו- אמר לו שאם הוא יחזור בו מרעיון הפרישה, או שיפרוש

לין ופרץ למערך, התקיים בי ביתו של הח"כ הירושלמי יעקב גיל ערב יין וגבינות לכבוד יום ירושלים. סיעת ה- מערך גדלה באותו בוקר ל-50 ח"כים, וכאשר הופיע למסיבה עמירם סיוון, שהוצב במקום ה-51 ברשימת המערך לכנסת.

האיש המבוקש ביותר בכנסת, אחרי שח"כ המפד"ל אברהם מלמד הודיע שהוא עומד להימנע בהצבעת אי- האמון שהגיש המערך, היה דווקא מוזכר הפועל-המזרחי, רפאל בן-נתן. הוא נחשב האיש החזק במפלגתו, ואלה

לנחם בגין

נעזר בסדרן הכנסת ובמקלה-הליכה, כדי להגיע לדוכן-הנואמים. בגין נכנס לאולם לקראת סוף נאומו של שימרון פרס, לחתום את הדיון הארוך בהצעת אי-האמון שהגיש המערך. בגין, שנפצע לפני חודשים אחדים, עדיין מתקשה בהליכה ונעזר במקלה-הליכה.

של העולם הזה כבר בבית הספר היסודי, בד-בבד עם תמיכתו בחרות. כשעלה קליי- נר לכיתה ו' רשם לו המורה בשולי התעודה שהוא מקווה ששם הגיל יתבגר, יפסיק לק- רוא כתביעת כמו העולם הזה ויחדל מלתמוך במפלגות כמו חרות.

מי שלא חזה בהצבעה בכנסת על הצעת אי-האמון שהגיש המערך היה דובר ס- עת מפ"ם בכנסת, אמנון לוי, תלמיד היסטוריה לתואר שני. הוא הלך לאוניברסיטה העברית כדי להשתתף בהצבעה לאגודת הסטודנטים שנערכה שם, ושהופרעה כל הזמן על- ידי אנשי סיעת קסטל הימנית. כאשר עמד באחת הקלפיות, באולם-הכניסה של הסיפריה, בא לשם כתב הרדיו שלמה לוי, שרצה לראיין את אחד המצביעים. באותו רגע פרצו אנשי קסטל, היכו על ימין ועל שמאל ללא הבחנה, קרעו לגזר- רים את הקלפיות ופגעו באור- תם שניסו לגונן על הפתקים, שהתפורו לכל עבר. בין השאר הם פגעו בלוי, שלא יכול היה אחריכך לבוא לעבודתו בכנ- סת.

ביום הבחירות הזעיק אחד מראשי קסטל, שמואל (שמוליק) בהן, את אביו, ח"כ חרות מאיר בהן, לשטח הח"כ קמפוס. כשבא לשם הח"כ, הוא רואיין לגלי צה"ל ונשאל מהי דעתו על האלימות של אנשי הימין. ענה בהן: "הם לא אשמים. השמאל אשם, כי הם התנגדו בכוח, כאשר אנשי קסטל באו לקחת את הקל- פיות."

פרץ ל.גוש" פרלמנטרי, ואמר שמוטב היה אילו לא השתמשו בכינוי זה במפלגה. אמר לו יוסף שריר: "הלוואי ואפ- שר היה לחזור אל הגוש." הוא התכוון לגוש של מפא"י בתל-אביב, שהיה הכוח המור- ביל במפלגה, ובו היו חברים יהושע רבינוביץ' ופינחס ספיר. הגוש היה זה שנלחם בשנות ה-60 ברפ"י, שיעקובי נמנה עמה בעבר.

באותה ישיבה השתתף אחרי העדרות ארוכה יצחק בן-אהרון. בלהט הוויכוח טען נציג איגוד האקדמאים, הד"ר ישראל קורן, שח"כ שבה זייס טעה כאשר פיר- סם סידרת מאמרים בגנות ה- כלנתריום, התפרץ בן-אהרון לעבר קורן גדול הממדים: "מיהו הביריון המדופלם הזה?"

אחת השאלות שהדאיגו את צמרת הליכוד היתה מי יעבור אחרי לין ופרץ למערך. ומישהו אף הפיץ שמועה שה- בא בתור הוא ח"כ חרות ה- ניצי, מיכאל קליינר. הטעי- נה היתה שהוא ביקר כמה פעמים בביתו של שימרון פרס, ברחוב אופנהיימר ב- רמת-אביב, אחרי שהשניים עברו למערך. בירור העלה ש- קליינר לא בא לפרס, שגר בקומה ה-12 של הבניין, כי אם לד"ר אלי תבין, שגר בקומה החמישית. תבין הוא ראש המחלקה לחינוך ותהבות בגולה, וקליינר שימש מנכ"ל שלה עד שנכנס לכנסת. עתה הוא מייצג לו הם נפגשים בקביעות בסופי-שבוע בביתו של תבין. לקליינר יש רומן ארוך

ויקים סיעה עצמאית מבלי להצטרף למערך, פלאטו-שרון יתמוך בו כספית, אם ירצה להתמודד על ראשות עיריית חיפה. לצורך כך היה מוכן פלאטו להעמיד לרשותו את 300 פעילי תנועתו באיזור ה- צפון. לין דחה את ההצעה, למרות שפלאטו הודיע לו כי הוא מוכן לתרום מיד המי-

מביט מיציע-הכנסת בעת הדיון שנערך באולם, בהצעת אי-האמון. נאור, מזכיר הממשלה הפורש, העומד בימים אלה לדיון בבית-הדיון המישמעתי של עובדי-המדינה בעניין מידע סודי שהעביר, כביכול, לעיתונאי רען לוריא, ניצל חפסקה במישפטו ובא לכנסת להקשיב לדיון.

אמרו לו רבים בבדיחות ה- דעת: "עמירם, רק עוד אחד ואתה בפנים." לין ופרץ לא נכחו במסיבה, שבה השתתפו ראשי הסניף הירושלמי וחברי

שרצו להבטיח שמלמד יצביע נגד אי-האמון קיוו שיוכל להשפיע על הח"כ המתלבט. התברר להם שבגנתן גופם בטבריה, ובאותה שעה מבלה במרחצאות, איש המפד"ל בי טבריה, מאיר חי, יצא אליו, אחרי שקיבל הודעה טלפונית מירושלים, הודיע על הפרשה לבגנתן, וזה מיהר להתקשר לכנסת ושוחה ארוכות עם מלמד. לפניו אומנם שוחח עם מלמד שרהפנים יוסף בורג, ששהה בדרום-אפריקה, אך ה- שיחה שהכריעה את הכף היתה זו עם המזכיר כבד הגוף של הפועל-המזרחי.

בעת הדיון בהצעת אי-האמון נראה ח"כ חרות דויד מזן, ראש עיריית קרית-גת. כשהוא מאיים לפגוע פיסיית בח"כ יצחק פריץ, שעבר יחד עם אמנון לוי למערך. מגן רגו שפרץ עדיין ישב על ספסלי הליכוד וטען שהוא מוזעזע מן הפרשה. מגן עצמו הצליח להיות ראש-עיר בדרך דומה, הוא שיכנע כנ- מנו את נציג המפד"ל בעירו, יעקב סווד, לעבור ממיפ- לגתו, וכך התפרקה הקואלי- ציה בין המערך והמפד"ל בי קרית-גת, ומגן הפך להיות ראש-העיריה. קודמו, איש ה- מערך, אריק (פיפקה) מאיר, שהיה ראש-עיריה שנים רבות, היה ממגיחי היסודות להקמת חבל-כיש. בסוף היום שבו עברו